

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Věrou Šimůnkovou, ve věci

žalobce: **I. D., nar. X**
bytem S. Č., O.

proti
žalovanému: **Krajské ředitelství policie Středočeského kraje**
se sídlem Na Baních 1535, 156 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 12. 2017, č. j. KRPS-401971-43/ČJ-2016-0100DP-OBNOVA,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, Územního odboru Praha venkov – VÝCHOD, Dopravního inspektorátu (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 7. 7. 2017, č. j. KRPS-401971-34/ČJ-2016 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o obnovu řízení ve věci pravomocného rozhodnutí vydaného v blokovém řízení Dopravním inspektorátem ze dne 22. 8. 2016, čj. KRPS-287495/PŘ-2016-011506, kterým byl žalobce uznán vinným z jednání naplňujícího znaky skutkové podstaty přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích

a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Žalobce byl v blokovém řízení postižen za porušení § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, neboť dne 22. 8. 2016 v 13:30 hodin mimo obec na dálnici D10 v katastru obce Brandýs nad Labem – Stará Boleslav, na 12,5 km, ve směru jízdy na Prahu, jako řidič motorového vozidla tovární značky Škoda Octavia, registrační značky X, překročil o 12 km nejvyšší povolenou rychlost, za což mu byla uložena bloková pokuta 500 Kč.

2. Žalobce nejprve zmínil, že dne 29. 8. 2016 obdržel od Městského úřadu Neratovice (dále jen „MěÚ Neratovice“) oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů k 22. 9. 2016, ačkoli dle vlastní evidence se posledního přestupku dopustil dne 3. 12. 2015. Po vysvětlení, že bodový přestupek měl spáchat dne 22. 8. 2016, podal námitky dle § 123f odst. 1 zákon o silničním provozu. Protože se přestupku nedopustil a nikdy nedal souhlas s projednáním věci v blokovém řízení, podal žádost o přezkoumání uložené blokové pokuty a po nevyhovění požádal o obnovu řízení, avšak rovněž neúspěšně.
3. Podle žalobce je napadené rozhodnutí nezákonné, neboť žalovaný nejenže nezjistil skutečný stav věci, ale ještě více znevěrohodnil celé řízení a policisty. Úřední záznamy sepsané dne 8. 12. 2016 policisty po více jak třech měsících, kdy jich během této doby sepisovali stovky, jsou nepoužitelné, neboť jde o subjektivní a ničím nepodložené názory, sepsané tak, aby vyhovovaly zamítnutí žádosti o obnovu řízení. Policisté nebyli vyslechnuti a žalovaný zřejmě nesprávnosti dodatečně cizeluje a tím odstraňuje věcné nepřesnosti, čímž staví výrok rozhodnutí do souladu s podklady. V této souvislosti odkázal žalobce např. na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2011, čj. 7 As 83/2010, a ze dne 22. 1. 2009, čj. 1 As 96/2008, podle kterých *„k dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu slouží svědecká výpověď osoby, která úřední záznam sepsala; obsahem úředního záznamu je jen jakási předběžná informace o věci, která slouží správnímu orgánu ke zvážení dalšího postupu; dokazování nemůže spočívat pouze na úředních záznamech, je-li možné vyslechnout ve věci svědka.“* Žalobce odkázal také na nález Ústavního soudu II. ÚS 788/02 ze dne 11. 3. 2014, podle kterého *„Úřední záznam je jednostranný úkon správního orgánu a nemá charakter veřejné listiny, která by potvrzovala pravdivost toho, co je v ní osvědčeno nebo potvrzeno.“* Svědeckou výpověď osob, které úřední záznamy sepsaly, ani dalších osob, které měly být přítomné u silniční kontroly, přitom žalovaný neprovedl, ačkoli je během správního řízení provést mohl.
4. Dále žalobce namítá, že blok na pokutu nepodepsal, protože podpis na bloku se jeho podpisu nepodobá; blok tak musela podepsat jiná osoba. Vyjádřil podiv nad tím, že policie při podepisování bloku zcela ignoruje fakt, že někdo na bloku místo podpisu udělá např. vlnovku nebo by dokonce nevadily jen tři křížky. Žalovaný se touto námitkou vůbec nezabýval a neprokázal, že blok podepsal žalobce, spisová dokumentace takový důkaz neobsahuje. Nebylo provedeno znalecké zkoumání podpisu, ačkoliv to žalobce od počátku navrhoval. Na kamerovém záznamu není viditelné žádné porušení zákona, žádné projednávání přestupku, žádné podepisování listin. Navíc jde o záznam z úplně jiného dne, nesouhlasí ani doba údajného spáchání přestupku. Záznam byl před seznámením se žalobce s podklady před vydáním rozhodnutí policií záměrně pozměněn a dokonce neobsahuje ani zvukovou stopu, která by nepochybně prokázala, co bylo policií řešeno. Záznam byl pořízen jiného dne, protože k přestupkovému jednání mělo dojít dne 22. 8. 2016. Žalovaný nijak neprokázal autentičnost záznamu a jeho pravost. Při jeho hodnocení se pouze spokojil s tvrzením, že byl na zařízení nastaven jiný datum a čas. Na záznamu není

viditelné ani žádné provádění lustrace osob, které se nacházely na místě běžné silniční kontroly, tyto osoby nebyly vyslechnuty. Nesouhlasí ani čas údajného změření vozidla s časem první známky o rozhodnutí zastavovat vozidlo; výstražné zařízení modré barvy bylo spuštěno dříve, než mělo dojít k samotnému změření rychlosti projíždějícího vozidla. Z uvedeného lze dovodit, že vozidlo bylo zastavováno ze zcela jiného důvodu, než mělo být překročení rychlosti (např. podezření policie, že řidič např. nemá bezpečnostní pás, nesvítí předepsaným osvětlením, nebo na čelním skle nemá dálniční známku, případně jinou s jinou dobou platnosti nebo to, že se ve vozidle nacházela skupina Romů). Záznam neprokazuje, že by policisté cokoliv zúčastněným osobám ukazovali nebo dávali k podpisu. Žádná z osob na záznamu nic nepodepisuje, což je v rozporu s tím, co tvrdí správní orgán, když uvádí, že mělo dojít k podpisu pokutového bloku. Současně není ani viditelné, že by nějaká osoba odnášela nějaké tiskopisy, což svědčí o běžné silniční kontrole, při které nebyl řešen žádný přestupek. Lékařská zpráva nepochybně prokazuje, že žalobce byl dne 22. 8. 2016 v nemocnici s bolestmi po operaci, což vylučovalo řízení vozidla. Není pravdivé tvrzení, že policisté prováděli lustraci osoby a porovnávali její podobu s podobou osoby, která má svou fotografii v evidenci obyvatel. V případě předložení kompletních dokladů potřebných k řízení vozidla a přítomnosti osoby na místě, je zcela absurdní, aby byla ještě navíc prováděna kontrola podoby osoby s podobou v evidenci osob, kde je uložena podobenka osoby, která je i na občanském průkazu, který měla policie podle spisové dokumentace k dispozici. Ani toto tvrzení žalovaný nijak neprokázal. Spisová dokumentace žádný důkaz o provedení lustrace neobsahuje. Tvrzení žalovaného je pouze účelové tak, aby mohl být lépe odůvodněn výrok rozhodnutí. Žalobce připouští, že mohla být provedena běžná lustrace osob v pátrání, což se opravdu děje standardně, ale nikoliv násobná kontrola podoby osoby, vyjma případů, kdy se policistům nezdá podoba osoby s předloženými doklady nebo dále např. v případě nepředložení žádných dokladů, s čímž má žalobce taktéž bohaté zkušenosti.

5. Podle žalobce se žalovaný dopustil také řady procesních chyb a zcela zřejmých nezákonností. Vydal nezákonné a nedostatečně odůvodněné rozhodnutí a nezjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žádný z důkazů, které žalovaný uvádí, neprokazuje, že se žalobce dopustil jakéhokoli přestupku, souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a vlastnoručně podepsal blok na pokutu. Žalovaný se řádným způsobem nezabýval námitkami žalobce, jimiž poukazoval na nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí. Rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné také pro nesrozumitelnost, protože zkoumá správní úkon z jiných než namítaných důvodů. Výrok je v rozporu s odůvodněním, jehož důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné. Žalovaný neprovedl jediný důkaz, který by prokázal, že se jeho tvrzení zakládá na pravdě, a svůj výrok odůvodňuje důkazy, které výrok rozhodnutí neodůvodňují. Rozhodnutí je nicotné, neboť trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporné; nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů, neboť z něj nevyplývá vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé; bylo vydáno v příkrém rozporu s právními předpisy i skutkovým stavem; jako takové je věcně nesprávné; skutkový a právní závěr, že žalobce spáchal přestupek, souhlasil s uložením pokuty a podepsal blok na pokutu, nemá oporu ve spise a zcela jednoznačně neodůvodňuje zamítnutí žádosti o obnovu řízení; správní řízení bylo stiženo nezhojitelnými procesními vadami takového charakteru, že zakládají nezákonnost napadeného rozhodnutí.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě konstatoval, že překročení rychlosti dne 22. 8. 2016 v 13:30

hod, vozidlem reg. zn. X , bylo řádně zaznamenáno a zdokumentováno silničním radarovým rychloměrem RAMER10 C, číslo snímku z měřiče 566, s platným ověřovacím listem č. 178/15 (dopravním inspektorátem vedeno pod č. j. KRPS-287495/PŘ-2016-011506). V přestupci byl dle jím předloženého občanského průkazu ev. č. X, řidičského průkazu ev. č. X a následně také dle lustrace v centrální evidenci řidičů a v centrální evidenci obyvatel zjištěn žalobce, který na místě projednávání přestupku vyslovil souhlas s jeho projednáním v blokovém řízení. Byl mu vypsán blok na pokutu, který podepsal. Tím vyslovil souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a s údaji uvedenými na obou částech pokutového bloku. Následně žalovaný podrobně popsal průběh řízení o žádosti žalobce ze dne 29. 11. 2016 o obnovu řízení (dále jen „žádost“). K žalobním výhradám pak uvedl, že úřední záznam doprovázený fotografickým materiálem má nesporně svou důkazní hodnotu, zvláště v situaci, kdy v něm uvedená tvrzení přestupce žádným relevantním způsobem nezpochybnil, resp. úřední záznam obsahuje skutečnosti odpovídající neopakovatelným a neodkladným úkonům (např. fotografie z měřicího zařízení). K tomu odkázal např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2014, č. j. 10 As 25/2014 – 48. Na skutečnosti, že si policisté zapamatovali detaily silniční kontroly, neshledává nic neobvyklého, protože tehdy uběhly pouze 3 měsíce od kontroly. Navrhovat výslech policistů mohl žalobce v řízení před správním orgánem I. stupně jako doplnění spisového materiálu poté, kdy mu bylo dne 19. 6. 2017 doručeno oznámení o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 7. 6. 2017, č. j. KRPS-401971-32/ČJ-2016-011506, což však neučinil. Za liché označil tvrzení, že žalobce blok nepodepsal, protože se podpis jeho podpisu nepodobá. Žalobce byl na místě přestupku řádně ztotožněn dle předloženého občanského a řidičského průkazu a následně dle lustrace v centrální evidenci řidičů a v centrální evidenci obyvatel. Lustrace jsou prováděny zcela standardně při každé silniční kontrole, a to včetně orientační dechové zkoušky na alkohol. Policisté se k lustraci jasně vyjádřili v úředních záznamech, údaje o ev. číslech dokladů byly v bloku řádně vyplněny, z inkriminované doby existují záznamy, které byly pořízeny z přední a zadní kamery ze služebního vozidla Policie České republiky, kde je zřetelně zachycena osoba přestupce, která porovnáním s fotografií v registru občanů dosvědčuje, že osobou přestupce byl právě žalobce. Pokud žalobce tvrdil, že došlo k záměně osob a jeho podpis na pokutovém bloku není pravý, měl to také doložit např. znaleckým posudkem, popř. mohl osobu, která měla řídit vozidlo a spáchat přestupek sám označit, což neučinil. K videozáznamům se v úředním záznamu ze dne 21. 12. 2016, č. j. KRPS-401971-9/ČJ-2016-011506, srozumitelně vyjádřil policista prap. J. K., kdy uvedl, že šlo pouze o chybné nastavení kamery. K tomu žalovaný doplnil, že nesprávně byl nastaven nejenom datum, ale také čas, avšak pouze v řádku desítek sekund, přičemž stěžejním časem pro určení spáchání přestupku bylo datum a čas zachycený na záznamu o přestupku, tedy výstup z řádně ověřeného a kalibrovaného měřicího zařízení silničního radarového rychloměru. Originál záznamu tvoří od 7. 6. 2017 součást správního spisu. Na záznamu není sice zachyceno, jak dává žalobce souhlas s projednáním přestupku (tedy že podepisuje blok). To ale ještě neznamená, že tomu tak nebylo. Z pravomocného rozhodnutí vydaného v blokovém řízení ze dne 22. 8. 2016 je zcela evidentní, že jej žalobce podepsal. Lékařská zpráva pouze potvrzuje, že žalobce v 11.45 hod (správně v 11:46 hod, poznámka soudu) dne 22. 8. 2016 navštívil ordinaci chirurgické ambulance, kde mu byla v 12:45 a v 14:15 hod aplikována injekce, a dále, že mu lékař v 16:15 hod doporučil klid na lůžku a převoz rodinou z místa kontroly. Protokol o výsledku MUDr. P. B. byl sepsán dne 5. 6. 2017, při kterém uvedl, že si žalobce pamatuje a vybavuje si také ošetření, ke kterému došlo dne 22. 8. 2016. Dle

dokumentace se žalobce dostavil v 11:46 hod do ordinace, ale v čekárně mohl být dříve. V 12:45 dostal injekci do žíly, stav se lehce zlepšil. V 14:15 hod dostal další injekci a po dalších dvou hodinách v 16:15 bolesti odeznívaly. Byl odeslán domů s rodinou a poučen o nutnosti dodržovat klid. V době mezi injekcemi měl být v čekárně, ovšem jestli tomu tak bylo, nemůže potvrdit, protože měl další pacienty. Žalobce nebyl uvedeného dne hospitalizován ani operován. Dále doplnil, že žalobce neměl infuzi, se kterou by ležel v inkriminovaný den v nemocnici. Musel by totiž být v jeho ordinaci, k čemuž však nedošlo. Zda žalobce v mezidobí při aplikování injekcí někam odešel, nemohl potvrdit ani vyloučit. O výsledku tohoto svědka byl žalobce vyrozuměn dne 29. 5. 2017, avšak bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu se nedostavil, čímž byly splněny podmínky pro provedení výsledku v nepřítomnosti žalobce. K lustraci osoby žalobce se vyjádřili policisté v úředních záznamech č. j. KRPS-401971-8/ČJ-2016-011506 a č. j. KRPS-401971-9/ČJ-2016-011506. Žalovaný doplnil, že lustrace jsou prováděny standardně při každé silniční kontrole. Žalovaný shrnul, že rozhodnutí nejsou nezákonná ani nicotná, a proto navrhl zamítnutí žaloby.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

7. Správnímu orgánu I. stupně byla dne 29. 11. 2016 doručena žádost žalobce o obnovu blokového řízení ve věci přestupku spáchaného dne 22. 8. 2016. V žádosti uvedl, že dne 22. 8. 2016 mu měla být uložena bloková pokuta na místě zaplacená za překročení nevyšší dovolené rychlosti mimo obec. Blok na pokutu byl vypsán v rozporu se zákonem, neboť žalobce nebyl osobně přítomen u silniční kontroly a nedal tak souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení. Dne 29. 8. 2016 obdržel oznámení MěÚ Neratovice o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů, z něhož vyplývá, že uvedený počet bodů dosáhl k 22. 8. 2016. Oznámení jej překvapilo, hlídá si počet bodů, posledního přestupku se dopustil dne 3. 12. 2015 a za necelé tři měsíce očekává odečet 4 bodů, neboť to bude jeden rok, kdy nespáchal žádný bodovaný přestupek. Po vysvětlení na MěÚ Neratovice, že přestupek měl spáchat dne 22. 8. 2016, podal ihned námitky. Lékařská zpráva jednoznačně prokazuje, že v době přestupkového jednání byl v nemocnici, kde byl od 11:46 do 16.15 hodin, byl hospitalizován, ležel na lůžku na kapačkách. To může být prokázáno výsledkem svědků, které uvede, protože byl do nemocnice přivezen a z ní vyzvednut. Z jeho karty řidiče je zjevné, že má bohaté zkušenosti s přestupky a silničními kontrolami. V naprosté většině případů si hlídka vezme předložené doklady, a pokud jde o podobu osoby, zarazí se akorát v případech, kdy je na fotografii např. blond osoba, ačkoli na místě je např. osoba s tmavými vlasy, popř. na fotografii vypadá osoba mladá a na místě je evidentně starší a v mnoha dalších evidentně podezřelých případech. Z dosavadních zkušeností ví, že si ho hlídka nijak zvlášť neprohlížela, převzala si doklady a šla vypisovat blok na pokutu, přičemž provedla lustraci, zda má např. zadržený řidičský průkaz nebo uložený zákaz činnosti. V hantýrce úředníků a policie je tzv. ovcí, která se nechá bez řeči a ráda oholit. Je veřejným tajemstvím, že hlídce policie jde ve všech případech akorát o to, aby získala tzv. částku, tedy za každou cenu chytila pachatele a uložila pokutu. Jakmile se vždy ke všemu přiznal, vypsál policista s úsměvem blok na pokutu a nic jiného neřešil. Proto je naprostý nesmysl, aby hlídka na místě kontroly prováděla kontrolu totožnosti osoby podle fotografie v centrální registru obyvatel, neboť má osobu a doklady na místě. Jiné je to v případě, kdy osoba doklady nemá. Pak je zcela logické, že hlídka na místě kontroly provede i kontrolu podoby osoby s fotografií v registru obyvatel. Pokud v dané věci skutečně hlídka prováděla kontrolu osoby, musela mít podezření, že osoba na místě není zcela podobná osobě na předložených dokladech. To nepochybně potvrzuje verzi žalobce,

že na místě kontroly byla jiná osoba, která je žalobci velmi podobná. Tomu však žalobce nevěří a je přesvědčen, že to policie píše jen proto, aby vylepšila věrohodnost svého rozhodnutí. Pokud policie uváděla, že jeho tvrzení „se jeví jako účelové“, nevyloučila možnost, že tvrzení žalobce je naopak pravdivé a jen se obávala jednoznačně napsat, že je účelové. Protože nemohl být ve stejnou dobu na stejném místě, je zjevné, že se přestupku dopustila jiná osoba. Šetřením mezi rodinnými příslušníky zjistil, kdo si půjčil jeho vozidlo, spáchal přestupek a při jeho projednávání se za něho vydává. Pokud osoba předložila při silniční kontrole jeho doklady, vypůjčila si je společně s vozidlem, aniž by o této skutečnosti věděl. Protože jde o osobu blízkou, využívá svého práva daného Listinou základních práv a svobod a odpírá podávat k této osobě vysvětlení, neboť by jí hrozilo nebezpečí postihu za přestupek, popř. za trestný čin. Při přestupkovém jednání byl vypsán pokutový blok, který údajně podepsal, navrhuje proto, aby podpis byl porovnán s jeho dostupnými podpisy, což prokáže, že není osobou, která byla na místě přestupkového jednání a blok podepsala. Pochybuje, že by osoba na místě kontroly dokázala věrně napodobit jeho skutečný podpis, který si hlídka mohla ověřit porovnáním podpisů na místě kontroly, protože jeho řidičský a občanský průkaz měla v ruce a na obou těchto dokladech je vzor jeho vlastnoručního podpisu. Policisté disponují videozáznamem, pořízeným kamerou umístěnou ve služebním vozidle. V této souvislosti žádá podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím o poskytnutí informace v podobě nahrávky silniční kontroly pořízené záznamovým zařízením a o kopii pokutového bloku. Protože bylo odmítnuto provedení přezkumu uložené blokové pokuty, žádá o obnovu řízení.

8. Součástí správního spisu je lékařská zpráva vystavená dne 22. 8. 2016 MUDr. P. B., podle které byl žalobce přijat k ošetření dne 22. 8. 2016, v 11:45 hod, v 12:45 hod mu byl aplikován nitrožilně Algifen, po dvou hodinách nastala lehká úleva, v 14:15 hod byla aplikována jedna ampule Novalginu do svalu, po dalších 2 hodinách bolesti odeznívají, stále pocit na zvracení (nauzea), propuštěn v 16:15 hod.
9. Dále spis obsahuje fotokopii pokutového bloku série GE/2014, č. bloku E 2396790. Spis tvoří také „Záznam o přestupku“ vytištěný dne 9. 12. 2016 obsahující fotografii, jež byla pořízena dne 22. 8. 2016 v 13:30:35 hodin, zachycující zadní stranu vozidla Škoda Octavia, reg. zn. X, jedoucí po dálnici D10 (v místě určeném dle v něm označených souřadnic) rychlostí 147 km/h.
10. Dle oznámení o přestupku ze dne 23. 8. 2016 došlo k překročení rychlosti na 12,5 km ve směru jízdy do Prahy. Za přestupek dle 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu byla žalobci dne 22. 8. 2016 udělena bloková pokuta ve výši 500 Kč, č. pokutového bloku GE/2014 E2396790.
11. Dle úředního záznamu ze dne 8. 12. 2016, který byl sepsán prap. J. K., prováděl dne 22. 8. 2016 v rámci dopravně bezpečnostní akce TISPOL dohled nad bezpečností a plynulostí silničního provozu na dálnici D 10 se zaměřením na dodržování nejvyšší dovolené rychlosti s měřicím zařízením RAMER10 C. V 13:30 hodin v k. o. Brandýs nad Labem – Stará Boleslav na 12,5 km ve směru jízdy na Prahu bylo radarovým zařízením zaznamenáno překročení rychlosti osobním motorovým vozidlem Škoda Octavia, registrační značky X, kterému byla naměřena rychlost 147 km/h. Vozidlo bylo následně zastaveno hlídkou policie na sjezdu č. 10 v k. o. Zápy. Po celou dobu bylo ve služebním vozidle v provozu záznamové zařízení, které průběh dopravní nehody zaznamenalo. Po zastavení řidič na výzvu policie předložil řidičský průkaz č. X, občanský průkaz č. X,

osvědčení o registraci vozidla reg. zn. X a zelenou kartu. Po předložení dokladů a porovnáním fotografie z dokladů a lustrace byl v řidiči kontrolovaného vozidla zjištěn žalobce, který byl vyzván k podrobení se dechové zkoušce, která vyzněla negativně. Následně byl řidič seznámen s protiprávním jednáním, kterého se dopustil a dotázán, zda s přestupkem souhlasí. Řidič uvedl, že si je přestupku vědom a souhlasí s naměřenou rychlostí. Byla mu uložena bloková pokuta ve výši 500 Kč, kterou řidič na místě zaplatil.

12. Správní orgán I. stupně žalobcem uváděné důvody obnovy řízení neakceptoval a žádost jako nedůvodnou zamítl rozhodnutím ze dne 31. 1. 2017, č. j. KRPS-401971-15/ČJ-2016-011506. K odvolání žalobce bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 4. 2017, č. j. KRPS-401971-25/ČJ-2016-0100DP, zrušeno, neboť odvolací orgán shledal porušení procesních práv, když žalobce nebyl správním orgánem I. stupně informován o dni konání výsledku svědka, čímž došlo k porušení § 51 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), kteroužto procesní vadu nelze zhojit postupem podle § 36 odst. 3 správního řádu. V novém řízení správní orgán I. stupně vytýkané pochybení napravil a rozhodnutím ze dne 7. 7. 2017, č. j. KRPS-410246/ČJ-2016-011506, žádost opětovně zamítl.
13. Také proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. V něm znovu trval na tom, že se přestupku nedopustil, nedal souhlas s projednáním v blokovém řízení, blok na pokutu nepodepsal. Doplnil, že správní orgán I. stupně nejen, že skutečný stav nezjistil, ale ještě více znevěrohodnil celé řízení včetně policistů a uvedl v podstatě totožné výhrady jako v prvním odvolání a v následné žalobě.
14. Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. K odvolacím námitkám uvedl v zásadě tytéž důvody jako ve vyjádření k žalobě (shora podrobně popsané). Z odůvodnění napadeného rozhodnutí lze proto jen ve stručnosti konstatovat, že žalovaný nejprve uvedl, že obnova řízení jako mimořádný opravný prostředek umožňuje z důvodů skutkových omylů zjištěných až po právní moci rozhodnutí znovu rozhodnout ve věci samé a prolomit tak překážku věci rozhodnuté. Dále odkázal na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, čj. 1 As 21/2010 – 65, podle kterého *„jiná situace však nastává, když žadatel v žádosti o obnovu řízení zpochybňuje svůj souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení“*. Při neudělení tohoto souhlasu totiž není splněna základní podmínka blokového řízení, v důsledku čehož nelze vycházet z toho, že obviněný z přestupku akceptoval skutková zjištění a z nich vyplývající právní kvalifikaci přestupku učiněné v blokovém řízení, vzdal se běžného správního řízení, a tudíž nemůže tyto závěry blokového řízení později zpochybňovat. Žadatel o obnovu řízení může zpochybnit souhlas s uložení pokuty v blokovém řízení s odkazem na to, že skutek nespáchal a pokutový blok ve skutečnosti podepsala jiná osoba, která se legitimovala jeho osobním dokladem a v případě pravdivosti tvrzení o zfalšování podpisu nebo o záměně identity obviněného z přestupku na pokutovém bloku by totiž bylo zřejmé, že se osoba uvedená na pokutovém bloku na místě přestupku vůbec nenacházela, a že se skutek, o němž bylo vedeno blokové řízení, nestal nebo jej tato osoba nespáchala. Podle žalovaného nejsou odvolací důvody opodstatněné. Ze spisového materiálu bylo nepochybně prokázáno, že v přestupci byl nepochybně zjištěn žalobce, kterého policisté ztotožnili nejenom dle jím předložených dokladů (občanského a řidičského průkazu), ale následně dle lustrace v centrální evidenci řidičů a v centrální evidenci obyvatel. Překročení povolené rychlosti bylo prokázáno, žalobce souhlasil s uložení pokuty v blokovém řízení. To, že si policisté žalobce pamatovali, není nic

neobvyklého, čemuž nasvědčuje skutečnost, že detailně popsali naléhání žalobce, ať od uložení blokové pokuty, za kterou jsou ukládány body, upustí, neboť si byl dobře vědom, že se již jako řidič přiblížil k hranici dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení, a dále proto, že se zajímal o možnosti odpočtu bodů na některém z autodromů. Přestupek byl na místě spolehlivě zjištěn, žalobce souhlasil se zaviněním přestupku a projevil ochotu pokutu na místě zaplatit, proto bylo přikročeno k řešení přestupku v blokovém řízení, které je řízením svou povahou specifickým, zkráceným a zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení se svým výsledkem – uložením pokuty. Protože žalobce vyslovil souhlas s takovým postupem a protože v průběhu projednání přestupku nenastaly důvody k sepsání oznámení o přestupku příslušnému správnímu orgánu k projednání, bylo řízení ukončeno vydáním rozhodnutí v blokovém řízení s uložením blokové pokuty. Žalobce nevyužil svého práva, aby bylo vedeno řízení o přestupku před správním orgánem a vzdal se tak možnosti provedení formalizovaného skutkového a právního posouzení věci před správním orgánem, tedy včetně prováděného dokazování. Žalovaný proto uzavřel, že rozhodnutí v blokovém řízení nebylo vydáno v rozporu s § 85 zákona o přestupcích. Blok na pokutu je vyplněn v souladu s tímto ustanovením a obsahuje podpis žalobce.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

15. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladné. Jde tedy o žalobu projednatelnou.
16. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
17. O žalobě rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalobce ani žalovaný nevyjádřil výslovný nesouhlas s takovým postupem soudu.

Posouzení žalobních bodů

18. Žalobce v žalobě tvrdí, že se přestupku nedopustil, nedal souhlas s jeho projednáním v blokovém řízení a blok na pokutu nepodepsal. Rozhodnutí žalovaného má za nicotné a za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost (rozhodnutí zkoumá úkon z jiných než namítaných důvodů) a pro nedostatek důkazů (rozhodnutí se opírá o nezjištěné skutečnosti).
19. Jelikož žalobce namítá, že napadená rozhodnutí jsou nicotná, musel se soud nejprve zabývat tvrzenou nicotností. Podle ustálené judikatury správních soudů je nicotný takový správní akt, který trpí natolik intenzivními vadami, že jej vůbec za rozhodnutí ani považovat nelze. Takovými vadami jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje, či nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí (srov. např. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2005, č. j. 6 A 76/2001 - 96, nebo rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 7 As 100/2010 - 65 (vše dostupné na www.nssoud.cz). Dále soud upozorňuje na skutečnost, že i pro blokové řízení platí ustanovení § 51 zákona o přestupcích, podle kterého *"není-li v tomto nebo jiném*

zákoně stanoveno jinak, vztahují se na řízení o přestupcích obecné předpisy o správním řízení." Použití správního řádu pro blokové řízení není žádným ustanovením zákona o přestupcích vyloučeno. Proto lze i v případě blokového řízení aplikovat ustanovení správního řádu o obnově řízení. Nejvyšší správní soud pak v rozsudku ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010 - 65, upřesnil, že obnova řízení na žádost účastníka podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu přichází v úvahu u přestupku, který byl vyřízen v blokovém řízení postupem podle § 84 a násl. zákona o přestupcích, jen v případě, že žadatel neudělil souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010 - 65). Neudělením souhlasu může být zpochybnění podpisu na pokutovém bloku.

20. S ohledem na tyto skutečnosti soud shledal, že správní orgán I. stupně byl oprávněn vést řízení o obnově pravomocného rozhodnutí o přestupku vydaného v blokovém řízení. Žalovaný pak byl oprávněn rozhodnout o oprávněném prostředku proti prvostupňovému rozhodnutí. Z obou správních rozhodnutí je také zcela zjevný projev vůle (rozhodováno bylo o žádosti žalobce o obnovu řízení ukončeného blokem na pokutu), rozhodnutí byla vydána v předepsané formě (§ 67 správního řádu) a obsahují předepsané náležitosti (§ 68 správního řádu). Vydaná rozhodnutí tak nejsou nicotná ve smyslu § 76 odst. 2 s. ř. s.
21. K námitce nepřezkoumatelnosti správních rozhodnutí odkazuje soud na již ustálenou judikaturu, podle které může nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu spočívat v nedostatku důvodů, anebo v jeho nesrozumitelnosti [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů napadeného rozhodnutí se primárně týká nedostatků odůvodnění rozhodnutí správního orgánu, jehož náležitosti vyplývají z § 68 správního řádu. O nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů se bude jednat zejména tehdy, pokud z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu není patrné, proč správní orgán rozhodl způsobem uvedeným ve výroku rozhodnutí nebo jak se vypořádal s připomínkami a námitkami účastníků řízení. Soud konstatuje, že žalovaný se odvolacími námitkami žalobce dostatečně zabýval, a to na str. 8 až 12 napadeného rozhodnutí. Z vypořádání jednotlivých námitek je tak zřejmé, z jakých důvodů byly námitky žalobce shledány nedůvodnými. Ostatně o tom, že důvody napadeného rozhodnutí jsou z jeho odůvodnění seznatelné, svědčí i skutečnost, že žalobce uplatnil rozsáhlou žalobní argumentaci, v rámci níž proti závěrům žalovaného brojí. Námitku nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů napadeného rozhodnutí tak soud neshledal opodstatněnou. Napadené rozhodnutí netrpí ani nesrozumitelností, neboť žalovaný přezkoumal prvostupňové rozhodnutí z důvodů žalobcem v odvolání vymezených a způsobem, který žádné pochybnosti o obsahu (srozumitelnosti) rozhodnutí nevykazuje.
22. Žalobce dále obsáhle namítá, že skutková podstata, ze které správní orgány vycházely, nemá oporu ve spisovém materiálu. Žalobce zpochybňuje průběh silniční kontroly, úřední záznamy policistů, blok na pokutu, podpis bloku, policejní videozáznamy a hodnocení svědecké výpovědi MUDr. P. B. Rovněž namítá neprovedení důkazů jím navržených, a to výsledkem policistů provádějících kontrolu vozidla a osob přítomných silniční kontrole - osádky kontrolovaného vozidla.
23. Soud nejprve připomíná povahu a podstatu blokového řízení a pokutového bloku samotného. V tomto řízení se mezi fyzickou osobou a správním orgánem oprávněným vyřešit přestupek v blokovém řízení uzavírá jakási dohoda o vině a trestu, tedy zvláštní typ dvoustranné subordinační veřejnoprávní smlouvy, jejímž "výstupem" je pokutový blok podepsaný fyzickou osobou, která svým podpisem uznává, že je pachatelem přestupku v

bloku popsaného, souhlasí s udělením sankce a implicitně na sebe bere i další sekundární důsledky spojené se spácháním přestupku (např. jde-li o některé přestupky v silničním provozu důsledek v podobě bodového hodnocení daného přestupku). Tento blok má povahu rozhodnutí dle § 65 odst. 1 s. ř. s. Změnit takovouto "smlouvu" po obsahové stránce není možné jinak, než v souladu se zákonem.

24. Ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu připustila pouze jediný důvod obnovy řízení skončeného pokutovým blokem, a to zpochybnění souhlasu obviněného s vyřízením věci tímto postupem a uvedla dvě možnosti: tvrzení, že přestupek obviněný vůbec nespáchal a pokutový blok ve skutečnosti podepsala jiná osoba a dále zfalšování podpisu obviněného. Právě to jsou jediné novoty, které mohou být důvodem povolení obnovy řízení. Pokud není takto zpochybněn souhlas obviněného s blokovým řízením, nelze přihlížet k jiným novým skutkovým zjištěním. Jednou udělený souhlas s blokovým řízením vylučuje, aby v žádosti o obnovu řízení obviněný zpochybňoval závěry učiněné v tomto řízení a namítal, že přestupek nebyl spolehlivě zjištěn apod. Zcela klíčové pro přípustnost obnovy řízení pokutového bloku je tak zpochybnění souhlasu obviněného s tímto postupem.
25. Základní náležitosti rozhodnutí v blokovém řízení, tj. pokutového bloku upravuje § 85 odst. 4 věta druhá zákona o přestupcích. Podle tohoto ustanovení pověřené osoby na pokutových blocích vyznačí, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. Dle ověřené kopie založené ve správním spise na č. l. 7, je v pokutovém bloku série: GE/2014, číslo bloku: E 2396790 uvedeno jméno a příjmení přestupce: I. D., rodné číslo: X, adresa místa pobytu: K. N/L, L., totožnost ověřena: OP X, ŘP X, přestupkové jednání - doba, místo a popis: 13:30 22. 8. 2016, k. o. Brandýs N/L - St. Boleslav, D10, 12,5 km směr Praha, § 18/3 . č. 361/2000 Sb. Řidič na 130 km jel 147, překročení o 12 km/h, pokutováno 142. ŘP X, Škoda Octavia. Dále je v bloku uvedeno, že pokuta byla uložena za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f), bod 4 zákona o silničním provozu, celková výše pokuty 500 Kč, otisk úředního razítka, blok byl vypsán dne 22. 8. 2016 policistou J. K. s uvedením jeho podpisu a v bodě 9. je spolu s vyplněným podpisem přestupce uvedeno: Souhlasím s projednáním přestupku v blokovém řízení, potvrzuji, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí, a potvrzuji převzetí části A bloku dne 22. 8. 2016 a připojen vlastnoruční podpis. Také z "Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení", jež bylo sepsáno prap. J. K. dne 23. 8. 2016 (č. l. 10), je nepochybné, že pokuta ve výši 500 Kč byla uložena žalobci jako řidiči motorového vozidla, jež překročilo povolenou rychlost.
26. Žalobci lze přisvědčit potud, úřední záznam o tom, že byl spáchán přestupek a kdo je z jeho spáchání podezřelý, poskytuje správnímu orgánu pouze předběžnou informaci o věci a nelze jej proto považovat za důkazní prostředek (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2009, čj. 1 As 96/2008 – 115). Nicméně v projednávané věci jde (jak správně uvádí žalovaný ve vyjádření k žalobě) o odlišnou situaci, neboť vedle úředních záznamů byly základním podkladem pro rozhodnutí o žádosti žalobce především zjištění plynoucí ze „Záznamu o přestupku“ (č. l. 8 správního spisu) jako výstupu z řádně ověřeného a kalibrovaného měřicího zařízení. Z tohoto záznamu beze vší pochybnosti plyne, že dne 22. 8. 2016, v 13:30 hod byla vozidlu reg. zn. X, tedy vozidlu, které řídil žalobce, naměřena na dálnici D10 rychlost 147 km/hod, tj. rychlost vyšší, než jaká je pro tento typ komunikace povolena (130 km/hod). Překročení rychlosti pak konstatuje také popis skutku zaznamenaný na pokutovém bloku. Skutečnost, že řidičem kontrolovaného

vozidla byl právě žalobce, pak jednoznačně plyne z videozáznamu pořízeného ze zadní kamery služebního policejního vozidla, na kterém je zachycen muž vystupující z vozidla reg. zn. X, jehož podoba je zcela shodná s fotografií žalobce dle registru občanů, jež je založena na č. l. 17 správního spisu.

27. Tyto podklady pak postačují k závěru, že to byl žalobce, kdo se přestupku dopustil. Z tohoto důvodu bylo nadbytečné provádět výslech kontrolujících policistů. Také nesprávné datum uvedené na videozáznamech (včetně nepatrného časového posunu) není jakkoli významné, neboť ze Záznamu o přestupku a pokutového bloku je zjevné, že k přestupku došlo nepochybně dne 22. 8. 2016. Ostatně sám žalobce ve všech svých podáních opakovaně uvádí, že k přestupku došlo dne 22. 8. 2016, kdy je také datována lékařská zpráva o jeho ošetření. Přítomnost žalobce na místě, na kterém k přestupku došlo, nevyvrací ani výpověď ošetřujícího lékaře MUDr. P. B., který uvedl, že žalobci byly aplikovány dvě injekce, a to v 12:45 hod a v 14:15 hod, neměl infuzi, se kterou by musel ležet v ordinaci, nebyl hospitalizován ani operován. Zda v době mezi injekcemi žalobce někam odešel, nemůže ani potvrdit, ani vyloučit. Z výpovědi ošetřujícího lékaře tak lze učinit spolehlivý závěr, že odchod žalobce z čekárny v době mezi aplikací první a druhé injekce, není vyloučen, přičemž právě v tomto časově vymezeném úseku došlo ke spáchání předmětného přestupku. Výslech rodinných příslušníků ani osádky vozidla pak nebylo třeba provádět, neboť s ohledem na charakter dané věci lze předpokládat, že by verzi žalobce potvrdili.
28. Podpis na pokutovém bloku je skutečně nečitelný. To ale ještě neznamena, že ho v této podobě nevytvořil právě žalobce, když v žalobě výslovně uvádí, že má s přestupkovými řízeními bohaté zkušenosti a věděl, že spácháním dalšího přestupku mu hrozí dosažení dvanácti trestných bodů. Námitka, že ve správním řízení došlo k pochybení, když správní orgány nenechaly vyhotovit písmoznalecký posudek, není opodstatněná. Dle soudu nelze odhlédnout do toho, že správní orgány vedly řízení zahájené podáním žádosti. Žalobce tedy měl tvrzení o záměně osob a o nesprávnosti jeho podpisu na pokutovém bloku také doložit, srov. k tomu ustanovení § 52 odst. 1 správního řádu, dle kterého jsou účastníci povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Nemůže proto bez dalšího pravost podpisu zpochybňovat. Osobu, která měla dne 22. 8. 2016 řídit vozidlo žalobce a spáchat přestupek, žalobce v průběhu správního řízení neoznačil.
29. Za důvodnou nelze považovat ani námitku zpochybňující provedení lustrace, neboť každému řidiči (včetně žalobce) musí být nejenom na základě obecných informací, ale také z vlastních zkušeností známo, že policisté při silniční kontrole vyžadují po řidiči kontrolovaného vozidla předložení osobních dokladů a dokladů k vozidlu a následně s nimi odcházejí ke služebnímu vozidlu, v němž provedou kontrolu předložených dokladů a lustraci řidiče. V postupu policejní hlídky tak nelze spatřovat jednání, jež by se jakkoli vymykalo běžnému postupu při silničních kontrolách.
30. Soud proto uzavírá, že správní orgány správně vyhodnotily, že v žádosti o obnovu řízení nejsou uvedeny žádné skutečnosti, na základě nichž by byla obnova řízení skončeného pokutovým blokem možná. Námitka žalobce, že správní orgány nezjistily skutečný stav věci, je tak zcela nedůvodná (srov. v obdobné věci rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 12. 2015, č. j. 7 As 278/2015 – 46). K povinnosti správních orgánů svá rozhodnutí řádně odůvodnit soud podotýká, že tuto povinnost nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpovědi na každou odvolací námitku. Odůvodnění napadeného rozhodnutí proto považuje soud za

dostatečné, neboť důvody nevyhovění žádosti jsou z rozhodnutí zcela patrné a také odvolací námitky byly v potřebném rozsahu vypořádány.

31. Vzhledem k výše uvedenému soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
32. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovaný, který byl v řízení úspěšný, žádné náklady přesahující rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. června 2018

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
samosoudkyně